

ядене. Остава едно — да събиратъ яйца. И ето, тѣ се съветватъ, де да отидатъ. Едни искатъ да отидатъ въ гората, други — къмъ блатото, а трети — къмъ рѣката, дето и риба може да се улови. Виковеѣ и кавгитѣ понѣкога се свършватъ съ бой, но най-сетне работата се урежда. Тѣзи малки разбойници се раздѣлятъ на групи и отиватъ въ гората, дето причиняватъ голѣма скръбъ на птицитѣ.

Като добри ловни кучета, тѣзи боси деца оглеждатъ ливадитѣ, храсталацитѣ, покрай горитѣ и всѣкъде събиратъ данѣка си. Тжжно, много тжжно цвъртятъ птицитѣ надъ разваленитѣ си гнѣзда. А до брѣга на рѣката, въ нѣкое затулено мѣсто, се извива димъ. Тука е лагера на малкитѣ разбойници. Този димъ е знакъ, при който отъ всички страни се събиратъ грабителитѣ.

Всѣки вади отъ джоба или отъ пазвата си зелени, бѣли, пепелени съ кафени петна яйчица отъ различна голѣмина. Всѣки се хвали съ плячката си: единъ намѣрилъ повече, други по-малко. Всѣки разказва, де билъ и какво е намѣрилъ — и на приказкитѣ имъ край нѣма. Но ето, че на сцената се явява тиганъ, взетъ скришомъ отъ тѣкоя баба. Почва се чупене на яйцата, отъ които и четвъртината не попадатъ въ тиганя; другитѣ сж замжтени и немилостиво се хвърлятъ въ рѣката. Яйцата сж изпражени, изядени и малкитѣ разбойници пакъ се разпиляватъ изъ околността за нови грабежи.

Този вреденъ навикъ не съществува навсѣкъде, но тамъ, дето палавитѣ деца сж се настървили, птицитѣ отъ година на година намаляватъ.

Трѣбва ли следъ това да се казва, че това немилостиво и безполезно изтрѣбление на птицитѣ е цѣло варварство!